

Sygn. akt VII U 1594/12

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05.06.2013 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Gabriela Zaborowska

po rozpoznaniu w dniu 05.06.2013 r. w Świdnicy

sprawy **M. B. - (...) w Ś.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

przy udziale zainteresowanego G. M.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania **M. B. - (...) w Ś.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 07.11.2012 r. Nr (...)

z dnia 07.11.2012 r. Nr (...)

I. oddala odwołania;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1594/12

UZASADNIENIE

M. B.- (...)z siedzibą w Ś.odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.dotyczące zainteresowanego G. M.

- z dnia 7.11.2012r. znak: (...) stwierdzającej, że zainteresowany podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako osoba wykonująca umowę zlecenia w okresie od 01.02.2011 r. do 30.04.2011 r. i od 02.05.2011 r. do 31.05.2011 r.;
- z dnia 7.11.2012r. znak: (...) stwierdzającej wysokość podstawy wymiaru składek za okres od marca 2011 r. do czerwca 2011 r.

W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, że organ rentowy wydał przedwcześnie decyzję biorąc pod uwagę kontrolę, która nie została zakończona. Dodała, że strona pozwana nie jest uprawniona do ustalenia treści łączącej strony umowy cywilnoprawnej, a dokonana przez nią ocena pozostaje w sprzeczności z treścią umowy oraz sposobem jej realizacji, ponieważ zarówno treść samej umowy, jak i sposób jej wykonywania odpowiadały treści ustawowej umowy o dzieło. Wskazała, że umowy o dzieło zostały zrealizowane w pełnym zakresie, zgodnie z wolą obu stron a zatem po zakończeniu ich realizacji nie mogą one podlegać ocenie ZUS, zatem organ rentowy nie będąc stroną umowy nie jest uprawniony do ingerowania w jej treść. Strona powodowa podniosła, że twierdzenia organu rentowego zawarte w zaskarżonych decyzjach są nieuprawnione, gdyż nie można jej zdaniem interpretować umowy jedynie w odniesieniu do obowiązków składowych, ale należy oceniać ją w całym kontekście funkcjonowania tej umowy w obrocie prawnym. Uprawnienie natomiast co do wyboru rodzaju umowy oraz sposobu jej wykonywania należy wyłącznie do stron umowy.

W odpowiedzi na odwołania strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o ich oddalenie oraz zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Organ rentowy wskazał, że po przeprowadzeniu kontroli u skarżącej dokonał innej kwalifikacji prawnej umowy łączącej skarżącego z zainteresowanymi. Organ rentowy uznał, że przedmiot umowy tj. posortowanie przesyłek, opracowanie konspektu modyfikującego procedury doręczeń, optymalnego modelu rejonizacji doręczeń, a także rozniesienie przesyłek wskazuje, iż strony zawarły umowę zlecenia, a nie umowę o dzieło. W ocenie organu rentowego zainteresowani zobowiązali się do wykonania umowy z należytą starannością a nie do wykonania oznaczonego dzieła, skoro w ich ramach wykonywali czynności powtarzalne, charakterystyczne dla danej pracy bez cech twórczych.

Postanowieniem z dnia 19.12.2012 r. na podstawie art. 219 k.p.c. Sąd połączył sprawy o sygn. akt : VII U 1719/12 i VII U 1720/12 (dotyczące G. M.) ze sprawą o sygn. akt VIIU 1594/12 dotyczącą R. A. celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Postanowieniem z dnia 4.01.2013r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze strony zainteresowanej G. M. i R. A..

Z uwagi na fakt, że zainteresowany R. A. wyprowadził się spod wskazanego przez strony adresu zamieszkania, konieczne stało się wyłączenie w tym zakresie sprawy ze względu na zasady ekonomii procesowej i ustalenie aktualnego adresu zainteresowanego – postanowienie Sądu z dnia 17kwietnia 2013r. i 22 kwietnia 2013 r. w zakresie obu decyzji dotyczących R. A. (nowa sygn. akt **VII U 574/13**)

Sąd ustalił, co następuje:

Strona powodowa M. B. - (...) w Ś. prowadziła działalność gospodarczą w zakresie doręczania przesyłek .

Strona powodowa zawarła z zainteresowanym G. M. cztery umowy nazywając je umowami o dzieło w dniach:

- 1.02.2011 r., której przedmiotem było rozniesienie 1500 sztuk listów w okresie od 1.02.2011 r. do 28.02.2011 r.

- 1.03.2011 r., której przedmiotem było rozniesienie 1500 sztuk listów w okresie od 1.03.2011 r. do 31.03.2011 r.

- 1.04.2011 r., której przedmiotem było rozniesienie 1000 sztuk listów w okresie od 1.04.2011 r. do 30.04.2011 r.

- 2.05.2011 r., której przedmiotem było rozniesienie 1000 sztuk listów w okresie od 2.05.2011 r. do 31.05.2011 r.

Powyższe czynności zainteresowany miał wykonać według własnej koncepcji, bez bezpośredniego kierownictwa. Wynagrodzenie dla zainteresowanego miało być wypłacone w 12 miesięcznych ratach na podstawie wystawionych i przedłożonych przez niego rachunków.

W istocie zainteresowany wykonywał prace doręczyciela na podstawie w/w umowy. Do jego obowiązków należało roznoszenie listów i przesyłek pocztowych, które codziennie pobierał. Ze swojej pracy rozliczał się przed kierownikiem danego oddziału. Dodatkowo otrzymał nadajnik (...), celem umożliwienia przesłania jej pracy (drogi doręczyciela) w danym dniu.

Z tego tytułu zainteresowany otrzymywał comiesięczne wynagrodzenie w okresie od marca do czerwca 2011.

Zainteresowany w/w okresie nie podlegał innemu ubezpieczeniu społecznemu; był uprawniona do emerytury.

(dowód: umowy, zeznania zainteresowanego, zeznania świadka)

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w okresie od 13.03.2012r. do 11.04.2012r. z przerwą od 16.03.2012r. do 22.03.2012r. i od 30.03.2012r. do 4.04.2012r. przeprowadziła kontrolę u płatnika składek w zakresie prawidłowości, rzetelności i obliczania, potrącania i opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek i wpłat, do których pobierania zobowiązany jest Zakład oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Kontrolą objęto okres od 06/2007r. do 12/2011r. Protokół z kontroli płatnik składek otrzymał w dniu 20.04. (...).

W toku kontroli ustalono, że płatnik składek w okresie od 01/2011r. do 12/2011r. zawierał umowy o dzieło, w których zamawiający powierzał wykonawcy rozniesienie określonej ilości listów we wskazanym okresie. Do wykonania dzieła zamawiający zobowiązał się wydać wykonawcy wszelkie materiały i narzędzia niezbędne do wykonania dzieła. Wykonawca zobowiązany był przedstawić rozliczenia dzieła, zobowiązał się również nosić przy sobie urządzenie (...) i dostarczać powyższe urządzenie za każdym razem kiedy pobiera z oddziału przesyłki do rozniesienia. Brak lub niedostarczenie urządzenia (...) w terminie skutkowało miało naliczeniem kary umownej zgodnie z regulaminem wynagrodzenia.

Do ustaleń zawartych w protokole kontroli płatnik składek wniósł pisemne zastrzeżenia w dniu 02.05.2012r. oraz 16.07.2012r. kwestionując zawarte w nim ustalenia, które nie zostały uwzględnione przez organ rentowy. W dniu 04.06.2012r. M. B. otrzymała aneks do protokołu kontroli.

Pismem z dnia 26.07.2012 r. strona pozwana powiadomiła płatnika składek o konieczności dokonania zmian ustaleń w protokole kontroli wraz z prośbą o wyrażenie zgody na w/w kontrolę, w odpowiedzi na które powódka w dniu 03.08.2012 r. zwróciła się z prośbą o określenie zakresu dodatkowych czynności. Strona pozwana pismem z dnia 13.08.2012 r. udzieliła wyjaśnień w przedmiotowym zakresie, jednak powódka nie odebrała tego pisma w terminie. Również próby kontaktu telefonicznego z powódką okazały się bezskuteczne.

Strona pozwana wydała w dniu 07.11.2012r. dwie decyzje, w których stwierdziła, że zainteresowany G. M. z tytułu wykonywania umowy zlecenia podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu w okresie od 01.02.2011 r. do 30.04.2011 r. i od 02.05.2011 r. do 31.05.2011 r. określając jednocześnie wysokość podstawy wymiaru tychże składek za okres od marca 2011 r. do czerwca 2011 r.

dowód: dokumentacja ZUS

Bezsporne pozostaje między stronami, iż kwoty wskazane w decyzji dotyczącej ustalenia podstawy wymiaru składek z dnia 7.11.2012r. stanowią wynagrodzenie we wskazanej wysokości z tytułu umów zawartych między powódką i zainteresowanym .

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania wniesione przez stronę powodową nie zasługują na uwzględnienie w zakresie objęcia zainteresowanego G. M. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz określenia wysokości podstawy wymiaru składek.

Na wstępie rozważań należy podkreślić, że w toku postępowania powódka nie kwestionowała zarówno podstawy wymiaru ani wysokości składek na ubezpieczenie społeczne za poszczególne miesiące, natomiast decyzja dotycząca wymiaru została zaskarżona co do samej zasady objęcia obowiązkiem ubezpieczeń społecznych zainteresowanego.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym jest także, że kwoty wynikające z decyzji wymiarowej w zakresie uzyskiwanego dochodu wynikają z umowy zawartej przez powódkę z zainteresowanym.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2009 r. Nr 205 poz. 1585) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są: osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwane zleceniobiorcami. Nadto w myśl przepisu art. 12 cyt. ustawy – obowiązkowo ubezpieczeniom wypadkowemu podlegają, osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu. Obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu podlegają zleceniobiorcy od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia tej umowy - art.13 ust.2 w/w ustawy systemowej. Przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe ubezpieczonych stanowi przychód o którym mowa w art. 4 pkt.9 i 10 będący odpłatnością za wykonywanie tej umowy ustalony m.in. kwotowo - art.18 ust.1 i ust.3 w/w ustawy systemowej. W tym miejscu należy podnieść, że podstawę składek na ubezpieczenie społeczne ustala się za ten miesiąc kiedy wynagrodzenie faktycznie zostało wypłacone, a nie za który przysługiwało – por. wyrok SN z dnia 3.02.2012r., IUK 306/11, LEX nr 1212047.

Niewątpliwie kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie, jaki charakter prawny miała umowa zawarta pomiędzy stroną powodową a zainteresowanym G. M., w szczególności czy była to umowa o dzieło, czy umowy zlecenia - umowa o świadczenie usług.

Umowa o dzieło według definicji określonej w art. 627 k.c. ma za przedmiot zobowiązanie przyjmującego zamówienie do wykonania za zapłatą określonego w umowie dzieła tj. osiągnięcia uzgodnionego przez strony rezultatu. Umowa ta ma przynieść określony trwały efekt gospodarczy o charakterze materialnym powstały zarówno w wyniku stworzenia nowego jak i przetworzenia istniejącego przedmiotu. W umowach rezultatu nie chodzi bowiem o ocenę czynności składających się na pracę do wykonania określonego w przedmiocie dzieła, ale o dający się wyodrębnić efekt, czyli rezultat, niezależnie od tego czy ma on mieć charakter materialny, czy też niematerialny. W literaturze przedmiotu podaje się jako przykładowe rodzaje umów o dzieło wytworzenie nowego przedmiotu lub naprawę, czy przerobienie. Za każdym razem istotne jest wytworzenie nowego produktu, nowego rezultatu, nowej jakości.

Zgodnie z art. 734 k.c. umowa zlecenia ma natomiast za przedmiot zobowiązanie zleceniobiorcy do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenia. Jeżeli umowa obejmuje zobowiązanie do świadczenia usług czyli do dokonania pewnych czynności faktycznych, zgodnie z art. 750 k.c. stosujemy do niej także przepisy o zleceniu. Zadaniem wykonawcy zlecenia jest nie tyle uzyskanie efektu stanowiącego odrębne dobro prawne czy materialne, ile podjęcie wszelkich starań aby powierzona do wykonania praca została wykonana jak najsumiennie. Praca taka ma charakter powtarzalnych, realizowanych w określonym przez strony czasie czynności, w sposób typowy i przewidywalny. Przy czym umowa zlecenia także podlega ocenie, w szczególności jej wykonanie – jej efekt. W tym przypadku zleceniodawca również dokonuje oceny czynności wykonanych przez zleceniobiorcę, tj. czy wykonał on je z należytą starannością. Natomiast gdyby przyjąć stanowisko strony powodowej, to wykonanie umowy zlecenia nigdy nie podlegałoby żadnym ocenom zamawiającego, osoba przyjmująca to zlecenie wykonywałaby czynności bez względu na ich jakość czy staranność, bez możliwości stwierdzenia czy zostały one właściwie wykonane zgodnie z oczekiwaniami zamawiającego. Przyjęcie stanowiska strony powodowej prowadziłoby do wniosku, że w istocie każda umowa zlecenia jest umową o dzieło. W umowach, których dotyczy niniejsze postępowanie, wykonawcy zobowiązali się do wykonania określonych czynności nie zaś do oznaczonego dzieła, które przyniosłoby konkretny i indywidualny

rezultat materialny. Czynności wykonane w ramach tych umów miały charakter działań powierzonych i nosiły znamiona umowy zlecenia. Nie były działaniem twórczym i nie wykonywano oznaczonego dzieła.

Kwestia rozróżnienia istoty umów zlecenia i umów o dzieło stanowiła przedmiot rozważań orzecznictwa sądowego. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w wyroku z 21 grudnia 1993 r. stwierdził, iż w odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienia doprowadziły do konkretnego, w przyszłości indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia tj. przedmiotowo istotnym.

W ocenie Sądu umowy zawarte pomiędzy stroną powodową a zainteresowanym nie można uznać za umowy o dzieło. Celem wykonywanych czynności przez zainteresowanego nie było bowiem osiągnięcie konkretnego rezultatu, który podlegałby ocenie. Była to typowa umowa starannego działania, mająca charakter umowy o świadczenie usług. Trudno bowiem uznać, aby rozniesienie listów było czynnością wymagającą specjalnych kwalifikacji. Zainteresowany otrzymał wynagrodzenie za wykonywane czynności, a nie za osiągnięcie rezultatu. Wynagrodzenie to w istocie było wypłacane miesięcznie. Jednym z kryteriów pozwalających na odróżnienie umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania umówionego rezultatu (dzieła) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. Taka możliwość w przypadku zawartych umów między powódką a G. M. jednak nie istnieje. Wolą stron w niniejszej sprawie było świadczenie usług, a nie wykonanie dzieła, gdyż to nie wynik, ale określone działania były istotne dla realizacji umowy i z tych działań zainteresowany był rozliczany. Zainteresowany nie musiał posiadać przy tym szczególnych kwalifikacji lub umiejętności do wykonania tej umowy, bo takie nie były potrzebne. Posiadane przez niego umiejętności były wystarczające do świadczenia pracy, których wykorzystanie gwarantowało spełnienie oczekiwań stron umowy. Nadto umowy te nie charakteryzowały się żadnymi szczególnymi tylko dla nich cechami, podkreślającymi ich indywidualny, incydentalny charakter, były zawarta na wykonanie prac doręczyciela. Na wykonywanie podobnych czynności strona powodowa zawierała umowy także z innymi osobami, ponadto wszystkie umowy cechowała ta sama treść, co jednoznacznie wskazuje na powtarzalność wykonywanych czynności.

Odnośnie zarzutów strony powodowej wskazać należy, że zgodnie z przepisem art. 86 ust.1 cyt. ustawy, kontrolę wykonywania zadań i obowiązków w zakresie ubezpieczeń społecznych przez płatników składek przeprowadzają inspektorzy kontroli Zakładu. W myśl ust.2 pkt.1 i 2 tegoż przepisu kontrola może obejmować w szczególności zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych oraz prawidłowość i rzetelność obliczania, potrącania i opłacania składek oraz innych składek i wpłat, do których pobierania zobowiązany jest zakład. Mając również na względzie przepis art. 6 ust.1 pkt.4 z którego wynika, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, należało uznać, że ZUS na podstawie w/w przepisów był władny zarówno do wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie jak i oceny charakteru zawartych umów, a w konsekwencji do wydania na podstawie art. 83 ust.1 pkt 1 i 3 cyt. ustawy zaskarżonych decyzji. W świetle powyższego należy uznać, że strona pozwana była uprawniona stwierdzić na podstawie wyników przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, że z treści ocenianych umów o dzieło wynika, że wola ich stron nie odpowiadała jej warunkom. Jednocześnie przedmiot umowy wskazuje na zawarcie rzeczywiście umów zlecenia, bowiem to właśnie zleceniobiorca zobowiązuje się do wykonywania określonych w umowie prac a nie do wytworzenia jakiegoś rezultatu i w konsekwencji szeroko rozumianego dzieła. To nie nazwa umowy, ale jej przedmiot określa rodzaj i charakter umowy, a tym samym wolę stron. Natomiast samo oznaczenie jej, niezgodnie z jej treścią i charakterem nie oznacza, że nabywa ona cech umowy o dzieło, a jedynie potwierdza, że takie określenie w tytule stwarza zarzut obejścia prawa w tym zakresie w myśl art. 58§ 1 k.c. odnośnie przepisów regulujących zasady opłacania składek na ubezpieczenie społeczne.

Co do wskazywanych przez powódkę zarzutów związanych z przebiegiem postępowania przed organem ubezpieczeniowym oraz nie przedstawienia kompletnej dokumentacji z przeprowadzonej kontroli, to zdaniem sądu jest on chybiony. Zgromadzony w sprawie materiał jest wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych, zaś strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu czemu miałyby służyć w sprawie prowadzonej wobec zainteresowanego przedstawienie kompletnej dokumentacji kontrolnej prowadzonej z udziałem szeregu innych osób. Należy wskazać, że

w razie wystąpienia uchybień w toku postępowania administracyjnego muszą być one na tyle istotne, by bezpośrednio rzutowały na znaczenie merytoryczne zaskarżonej decyzji. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14.01.2010 r. sygn. akt I UK 252/09 (LEX nr 577824) stwierdził, że postępowanie sądowe, w tym w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania. Sąd ubezpieczeń społecznych - jako sąd powszechny - może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego, jako przedmiotu odwołania. Stwierdzenie takiej wady następuje jednak tylko dla celów postępowania cywilnego i ze skutkami dla tego tylko postępowania. W wypadkach innych wad, wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a. i w przepisach, do których odsyła art. 156 § 1 pkt 7 k.p.a., konieczne jest wszczęcie odpowiedniego postępowania administracyjnego w celu stwierdzenia nieważności decyzji i wyeliminowania jej z obrotu prawnego. Skoro zatem przedmiotowa decyzja nie dotknięta jest wadami, które powodowałyby jej wyeliminowanie z obrotu prawnego podlegała merytorycznej ocenie na skutek, również złożonego od niej odwołania. Dodatkowo strona powodowa była informowana o konieczności dokonania zmian w dotychczasowych ustaleniach kontrolnych, jednak, poza pismem z dnia 03.08. 2012 r. nie wykazała inicjatywy w tym zakresie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. B.w całości, gdyż świadek w przeszłości prowadził z powódką działalność gospodarczą, był jej pełnomocnikiem, a zatem niewątpliwie posiadał wiedzę w zakresie zawieranych przez nią umów cywilnoprawnych. Również relacje powódki M. B.należy co do zasady uznać za wiarygodne w zakresie czynności wykonywanych przez pracowników w ramach zawieranych umów z powódką, gdyż znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Z powyższych względów na walor wiarygodności w myśl art. 233§1 k.p.c. zasługują zeznania zainteresowanego G. M.. Jednocześnie strona powodowa nie powołała żadnych dowodów, które zmierzałyby do wykazania, jakoby zainteresowany posiadał inny tytuł ubezpieczenia zarówno w trakcie postępowania przed organem rentowym, jak i przed Sądem, a zatem tę okoliczność – brak innego tytułu ubezpieczenia, Sąd również uznał za bezsporną. Tym bardziej, że zainteresowany wskazał, iż nie posiadała innego tytułu ubezpieczenia, w szczególności nie pozostaje w stosunku pracy, jest jedynie uprawniony do emerytury, co zostało również potwierdzone przez stronę pozwaną (art. 230 k.p.c.) . A zatem, w myśl art. 9 ust.4a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych skutkuje to obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tytułu umowy zlecenia.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd odwołania od zaskarżonych decyzji jako niezasadne oddalił na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 i 11ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2002 r., Nr 163 póź. 1349).